

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
13. dubna Léta Páně 2008

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E X

VOLBY

VE SVÝCH RUKOU

držíte zvláštní vydání farního časopisu, které je věnováno volbám do pastorační rady (PR) naší farnosti.

Složení pastorační rady

Členy PR jsou v našem případě farář Stanislav Góra, pastorační asistent Jan Rückl, zástupce farní charity Hanka Rechnerová, zástupce ekonomické rady Jiřina Haaszová, dále pak volení členové a členové jmenovaní farářem, jejichž počet nesmí převýšit počet volených. Volit budeme šest členů.

Důležité termíny

Volby proběhnou v neděli 27. dubna po všech třech bohoslužbách v našich kostelech. Výsledky budou vyhlášeny o týden později (4. 5.). Nová PR bude jmenována v den slavnosti Božího těla 22. května. Na mši sv. v 18h u sv. Vác-

lava, která bude za ně obětována, obdrží členové PR dekry, poté bude následovat první setkání nové PR.

Jak volit?

Na konci bohoslužby (před ohláškami) obdrží každý farník starší 15 let hlasovací lístek, na němž budou po okrajích uvedena jména 13 lidí, kteří souhlasí s kandidaturou. Volba se vyznačí natržením hlasovacího lístku v místech volených kandidátů. Každý může volit nejvýše šest lidí (v případě označení většího počtu je hlas neplatný!). Lístek pak přeložte a vhodte do nádoby při východu z kostela.

Koho volit?

Následující stránky jsou k dispozici jednotlivým kandidátům, aby se vám mohli představit. Nuže, vybírejte, máte to ve svých rukou.

Vladimír Jeništa

Jmenuji se Vladimír Jeništa, je mi 36 let, ženatý, dvě děti. Ve Vršovicích působím až na malou chvíli 36 let. Od svých necelých 5 let ministruji a několik málo let (cca 7let) jsem se účastnil zasedání farní rady. Nevím, co byste ještě chtěli o mě vědět, ale pokud přece, jsem Vám plně k dispozici....

A tenhle znáte? O půlnoci zvoní zvonek. „Kdo je?“ „Soused.“ „A co chcete, takhle pozdě v noci?“ „Máte česnek?“ „Nemáme!“ Asi za půl hodiny se ozve zvonek znovu. „Kdo je?“ „Soused.“ „A co ještě chcete?“ „Nic. Nesu vám česnek.“

A nebo tenhle: Farář se ptá na hodině náboženství dětí: „Kdo chce jít do nebe?“ Hlásí se všichni kromě Pepíčka Kalianků. „Proč ty do nebe nechceš?“ „Protože maminka říkala, že mám jít ze školy rovnou domů!“ Ještě mi zbývá trochu místa? Tak ještě: „Pane kapitáne, četa nastoupena, psi nastoupeni, zbraně připraveny, ale auta ještě nepřijela.“ „To mě nezajímá. Nastupovat!“

Miloslav Müller

Haló, tady Míla Müller ml. (32). S Jitkou máme ročního Elíška, kterého slycháte při půl jedenácté. Působil jsem jako vedoucí ve skautském oddíle Protěž. Rád si zpívám písničku „V mládí jsem se učil farářem“ – rok jsem byl v konviktu v Litoměřicích. Nakonec se ale zabývám „bližším nebem“, totiž meteorologií. Bádám na Akademii věd ČR a učím na Přírodovědecké fakultě UK.

Pocházím z Vršovic, chodil jsem však do různých kostelů. Po návratu mě Pavel pozval do farní rady. Možná jsme se už setkali: na některém z farních výletů (všichni přežili, dokonce i Sázuva :)), při „Životopise křesťanství“, při hrách na plese nebo na stránkách Vinice, jíž jsem šéfredaktorem. Mým snem je totiž farnost, kterou utváříme společně pod vedením faráře. Sice dochází ke sporům, ale...: „Tak jako na lodi, Pane! Jedni, nevědomí, napínají lana na levoboku a zápasí s druhými, kteří je napínají na pravoboku. A ve své nevědomosti se nenávidí. Kdyby však věděli, ... obě strany by sloužily větru.“ (Exupéry: Citadela, XVI)

Ondřej Rechner

Jmenuji se Ondřej Rechner a koho by to moc zajímalo, je mi 19. Jsem k vidění víceméně pravidelně v ministrantském na půl deváté. Myslím, že se nemusím více představovat, protože ti, kteří do naší farní rodiny patří bez ohledu na to, kdo zrovna káže, mě znají. Ti ostatní by si udělali jen subjektivní obrázek.

Co bych zde chtěl sdělit, je důvod, proč kandiduji. Určitě to není zkušenost. ☺ Příčinou je uznání opodstatněnosti tvrzení, že v pastorační radě je potřeba i pohled mladých. Mým úmyslem je přinést realistický náhled z prostředí mládeže a přemostit mylné údolí, které mezi mladými a dospělými v některých případech panuje ... básnicky řečeno. ☺ Chci, když už tu ten prostor mám, ještě ponouknout ty, kteří se mezi kandidáty tolik neorientují. Mezi námi jsou lidé, kteří třeba ani nejsou vidět a přesto dělají pro naši farnost neobyčejně mnoho. Takoví lidé by, podle mě, měli být ve farní radě. Jsou to ti, kteří mají co říct a dokáží rozhodovat.

Přeji Vám ne šťastnou, ale zodpovědnou volbu! ☺

Ondra

Pavel Semela

58 let, ženatý, 2 děti. Syn Pavel je knězem ve farnosti Neratovice. Dcera Jana je vdaná a má zatím jednu dceru. Já jsem se narodil ve vršovické farnosti, kde také celý svůj dosavadní život žiji. V občanském povolání pracuji jako dispečer technického zabezpečení provozu budov. Jsem starostou Orla Praha 10 - křesťanské tělovýchovné a kulturně duchovní organizace. Ve farnosti jsem členem pěveckého sboru. Členem pastorační rady jsem byl již v minulých obdobích. Podílel jsem se zejména na řešení technických problémů týkajících se provozu obou našich kostelů a fary. V případě zvolení do pastorační rady se chci podílet na zlepšení prostředí v obou našich kostelech a na vytváření pastoračního programu.

Václav Sokol

Duševní živočichopis:

Narodil jsem se v roce 1938 ve zbožné katolické rodině. Otec byl architekt, matka kunsthistorička. Chodil jsem ministrovat do kostela svaté Markéty v Břevnově. Bylo mi jedenáct, když zavřeli otcova přítele Anastáze Opaska a mnichy rozprášili. V té době byl tuhý režim, naše rodina v opozici, i když ne ve vězení. Od dětství jsem kreslil a maloval a snil o jednotě: chtěl jsem se věnovat církevnímu umění. Dospělost jsem potkal jako kostelník u svaté Markéty. Měl jsem problém s navazováním vztahů, po čtyřleté známosti jsem se ve třiceti letech oženil. Narodily se nám dvě holčičky, ale potom moje žena onemocněla a v roce 1986 skočila z Nuselského mostu. Byla také z katolické rodiny, ale tím spíše „očkovaná“ protinábožensky. Dvacet let jsme nechodili do kostela, já opět začal až po její smrti. V průběhu života jsem se živil jako knihovník a grafik v Památníku písemnictví a ve Stavbách silnic a železnic. Před třemi lety jsem se znovu oženil, žijeme svorně s manželkou a třemi dospívajícími dětmi. Pro ty jsem poněkud „jinou generací“, ale vzájemně se respektujeme - aspoň někdy.

Dana Vacková

Mé jméno je Daniela Vacková. Ve Vršovcích žiji devatenáct let. Jako členka farnosti vedu „Dramatický divadelní spolek“, v zimní sezoně hrajeme spolu se Zdenou, Pavlem a Hankou loutkové divadlo na faře. S Vládou Jeništou uvádíme společenské farní večery. Pokoušíme se o založení divadelní skupiny pro vzrostlé v rámci Simoniných „Šikovných ručních prací“. Divadlo mne stále baví, ač jsem vystudovala Divadelní fakultu AMU - obor herectví. Můj muž František je muzikant, můj syn Viktor je střihač. Oba mne občas zlobí. Vše tedy jako u Vás doma.

Zuzana Váchová

Jmenuji se Zuzka Váchová a bude mi 26. V kvartě (devátá třída základní školy) jsme probírali geologii a paleontologii a na vysvědčení jsem měla z tohoto předmětu 4. Po skončení gymnázia jsem vystudovala vysokou školu. Obor geologie - paleontologie. Z tohoto oboru jsem získala titul a nyní pokračuji v doktorském studiu (pořád geologie - paleontologie) a pracuji v Národním muzeu v paleontologickém oddělení.

K tomu dále studuji teologickou fakultu. V létě pomáhám s přípravou indiánských táborů a jiných farních akcí pro děti a mládež. Většinou ministruji na nedělních mších v 10:30. Mám sestru a psa.

Pavel Zezulka

Jmenuji se Pavel Zezulka. Letos mi bude 57 let. Jsem ženatý, máme tři dospělé děti Marka, Lucku a Ondřeje, vnučky Julinku a Marianku. V současné době se zabývám správou rodinných nemovitostí v Praze a v Táboře. Manželka je farářkou Církve československé husitské, nemá však farnost, jen občas vypomáhá podle potřeby církve, velmi často se se mnou zúčastňuje bohoslužeb v římskokatolické církvi.

Již od roku 1982 bydlím ve Vršovicích a od té doby se pravidelně zúčastňuji života naší farnosti. Přibližně od roku 1992 jsem participoval na činnosti vršovické farní charity s tím, že jsem pomáhal organizovat sbírky obnošeného šatstva a organizoval jsem odvoz starších a nemocných sester a bratrů na nedělní a sváteční mše svaté. V posledních letech však tyto činnosti ustaly. V březnu 2008 se na popud P.Stanislawa sešla skupinka farníků za účelem obnovení činnosti charity. Počítám s tím, že bych se této práce zúčastnil - v rámci svých časových možností. Prvním impulsem z mé strany je nabídka opětného zorganizování odvozu na mše svaté.

Jiří Vyšhlíd

A na závěr bonus z knihy Tomáše Marného z Bludovic *Murphyho zákony o církvi* (Karmelitánské nakl., 2007)

